

Ivan Mečl
editorial
1

Borjana Dodova
řešení
4–13

Palo Fabuš
kritika
14–15

Beth Fox
rozhovor
16–23

Paolo Lazzarato
filosofie
24–27

Bas Groes
architektura
28–45

Rab Harling
architektura
46–47

Rab Harling
architektura
48–53

Seanie O'Shea
architektura
54–55

Jemima Foxtrot
architektura
56–57

Čas

Pohled zvenku

Kam se ještě vydat za empatií, kde hledat soucit s lidstvem? Borjana Dodova se domnívá, že obnova anebo posílení pouta k veškeré humanitě záleží i na tom, odkud se na ni díváme. Jestli z výšky mrakodrapu nebo z oběžné dráhy. Zkušenosti těch, kteří na vlastní oči spatřili zeměkouli z vesmíru, inspirují autorku k úvaze o tom, jestli bychom za tímto účelem neměli ty, kteří mají moc něco změnit, vystřelovat do kosmu.

ORBIS PICTUS MACHT FREI

Kdo je to Varlén, odkud se vzal? Jak vypadá ten, jehož kroky dusí štosy papírů a vyhozených časopisů na skládce sběrného opadu? Kam zmizeli všichni lidé, a čí smích se ozývá zevnitř opuštěných sémiotických vraků? Tato kritika však nehodlá omamovat třesnutě poetickými otázkami. Tato kritika nabízí odpovědi!

Mike O'Brien se mě dotknul

Jak bychom vůbec mohli brát vážně dospělého muže, který sedě v metru pojídá krémové vajíčko? ptá se Beth Fox. Dnešní generace mužů–děti představuje problém, se kterým se budeme muset teprve srovnat. Pro vstup do jejich světa budou kresby Mikea O'Briena možná dobrým začátkem.

Genealogie dluhu a dlužníka

Italský sociolog a filosof se vrací k Nietzschevě pojetí dluhu z knihy Genealogie morálky. „Člověk,“ jak říká německý filosof „je zvíře, které smí slibovat.“ Co tato definice člověka znamená z dnešní perspektivy v otázkách úvěru, „podnikání se sebou samým“ či tzv. ekonomie času zkoumá ukázka z knihy „Jak se vyrábí člověk zadlužený“.

Zoo pro psychopaty: J. G. Ballard versus Londýn

Zubaté panorama Londýna připomínalo J. G. Ballardovi encefalograf zanedbané duševní krize. Bas Groes v rozsáhlém díle slavného britského spisovatele zkoumá jazyk architektury jakožto výrazu politiky, sociální skutečnosti a jejich proměny.

Inverze/Reflexe: Balfon Tower naruby

Rab Harling, dočasný obyvatel známého architektonického skvostu londýnské architektury popisuje, jak se umění a umělců zneužívá v rámci záludné PR strategie. Tzv. artwashing funguje tak, že pod záminkou kultivace a poskytnutí prostoru zpravidla chudým umělcům se maskují skutečně obchodní zájmy, které například jako v případě Balfon Tower potlačí původní sociální záměr architektury, tím, že se zbaví původních obyvatel z nižších tříd.

Co pro vás znamená Balfon Tower? Přepsy rozhovorů

Život ve věžáku navrženém Ernő Goldfingerem znamená pro někoho kus života, někdo jiný si s ním zase spojuje období nedostatku a další zase dobu, kdy se změnil on sám.

Podfuk s věžákem

Detailní popis artwashingu v případě s Balfon Tower. Seanie O'Shea popisuje, jak se soukromá společnost spikla s městskou částí, kde sídlí Balfon Tower, aby za pomoci umělců vystrnadila letité a nepříliš „výnosné“ nájemce za účelem genetrifikace.

Balfon Tower

Osud londýnského věžáku zbásněný mladou performerkou, básnířkou a zpěvačkou Jemimou Foxtrot.

- Roi Rozen**
esej
58–66
- Poskvrněné portfolio. O práci a životě Justiny Frankové**
V meziválečné Paříži působila nenápadná a přitom osobitá židovská umělkyně a spisovatelka. Stýkala se s Bataillem, Bretonem i Tzarou, jen se na ni mezi všemi těmi muži tak nějak zapomnělo. Úryvek z eseje Roiho Rozena zkoumá komplikované vztahy aktérů historické avantgardy se ženou jako zamlčeným předpokladem.
- Justina Franková**
pozůstalost
67–71
- Sladký pot**
Úkazky z nezastřené bataillovské literární tvorby Justiny Frankové. Živočišnost, nihilismus a nepokryté tělesné rekvizity.
- Usáma bin Ládín**
povídka
72–83
- Islámské milénium**
Ať už má Seymour Hersh pravdu nebo ne, bin Ládín je dead. Než však zatřeseš bačkorama, stihl sepsat cestopisnou sci-fi povídku o budoucnosti Ameriky, tedy vlastně Sahriky — ruinami poseté a liánami obrostlé upadlé civilizace. Co muslimští cestovatelé v této zapomenuté zemi objeví, se dočtete ve zkrácené verzi příběhu.
- Radkin**
komiks
84–103
- Somnambulance**
Máte problém a nevíte co dělat? Volejte Somnambulanci! Pomůže i s hledáním smyslu života.
- Felipe Cortes Clopatofsky**
art projekt
104–107
- Post-Evolution Game**
Kolumbijský umělec ve svých malbách dovádí do aktuálních důsledků úvahy, jak se bude ubírat evoluce ve skládkách odpadu, které na hladině moří již teď vytvářejí nové ostrovy. Anebo: jak budou vypadat nákresy biologů budoucnosti, kteří na těchto ostrovech stanou jako kdysi Darwin na Galapágách.
- Lenka Klodová**
kritika
108–113
- Slovo matky**
S masturbačními obrázky Stu Meada to není tak jednoduché. Ačkoli je lze číst i bez dodatečného vysvětlování, leccos vyzní jinak, když se dozvíme něco o autorovi. Česká umělkyně, která sama často pracuje s nahotou, ve své úvaze přibližuje umělcovo dílo na pozadí jeho vlastní tvorby.
- Ivan Mečl**
profil
114–117
- Bag of Man**
„Rozuměl kdy vůbec někdo Stu Meadovi? Rozuměl Stu někdy sám sobě? Měl by se otevřeně lituje toho, co řekl v rozhovorech pro média?“ ptá se vydavatel v textu z nové knihy o tvorbě tohoto amerického podivína.
- Zinovij Zinik**
literatura
118–125
- Zní to povědomě čili Zvíře z Artěku. Gotický román**
Zinovij Zinik je všímavý londýnský „muž z davu“, jeden z uprchlíků z intelektuální Moskvy osmdesátých let a jeruzalémský hledač cest falešných proroků. Jeho nejnovější kniha je inspirována skutečným příběhem umělkyně posedlé mrtvými zvířaty. Rozvíjí v ní ideu zvukového experimentu, který se fatálně vymknul z rukou svého autora a odhaluje historické spiknutí pedofilů v krymském Artěku.
- Martin Kohout**
budoucí
126–128
- Drahá Muell**
Aktuální číslo uzavírá literární text Martina Kohouta, který představil na přelomu let 2015 a 2016 na své výstavě v pražské Polansky Gallery pod názvem „Vtipy, které si stroje vyprávějí v hlídce: 1. nálev“. Ačkoli jej měl návštěvník výstavy k dispozici také v písemné formě, jde o nejvyšším o zvukový záznam, na němž Roland Meijer Drees čte dopis hlasem síra Davida A. Brougha. Text je přetištěn z General Fine Arts Journal (ed. Tom Clark).